

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
Faculty of Medicine Siriraj Hospital

ผู้ป่วยมะเร็งไทรอยด์ร่วมด้วยช่วยกันลดปริมาณ

ขยะรังสีชีวภาพ

หน่วยไทรอยด์คลินิก สาขาวิชาเวชศาสตร์นิวเคลียร์

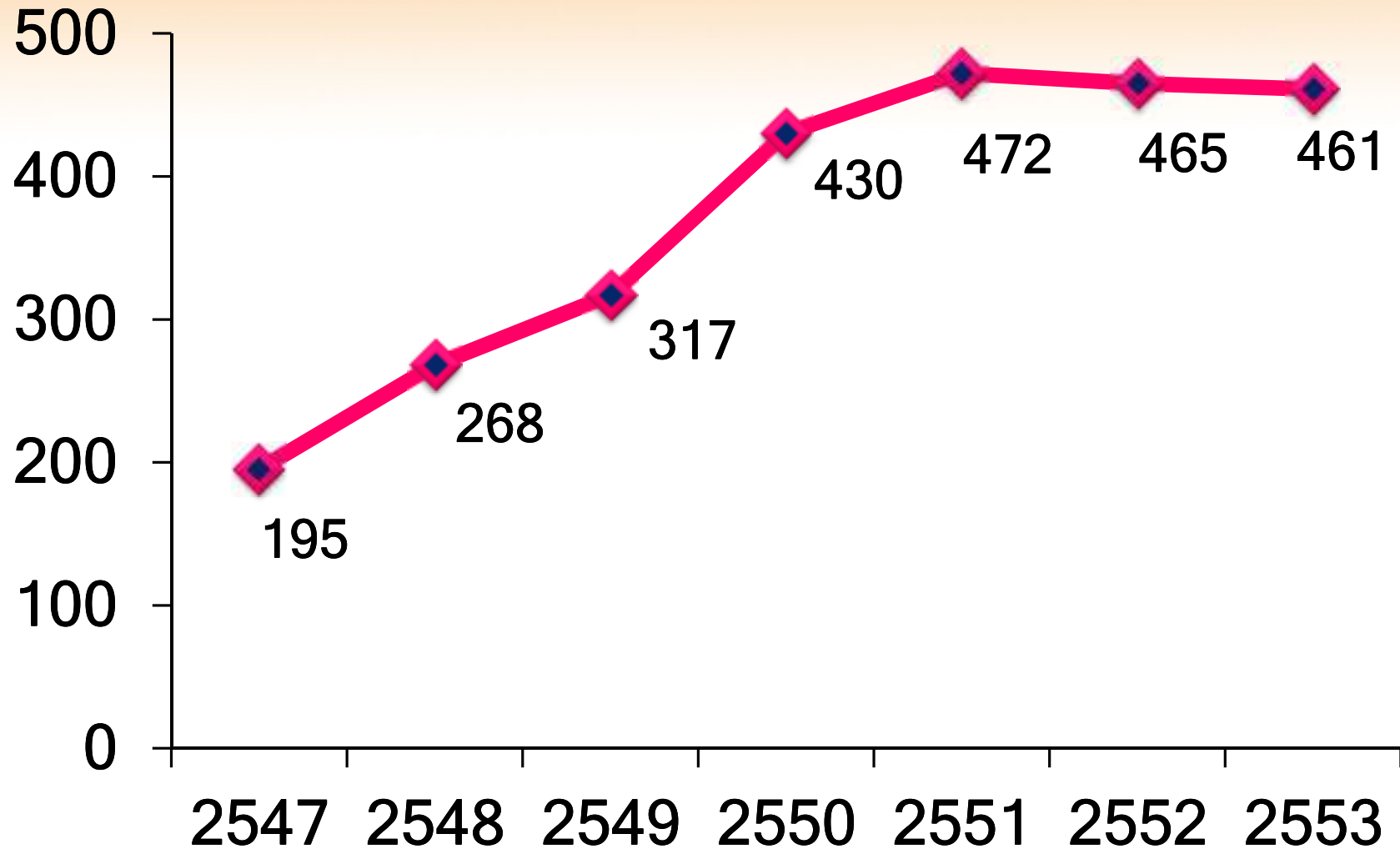

หอผู้ป่วยไอโอไดน์รังสี

จำนวนผู้ป่วยมะเร็งไทรอยด์ที่ได้รับการรักษา ด้วยไอโอดีนรังสี (ไอโอดีน -131)

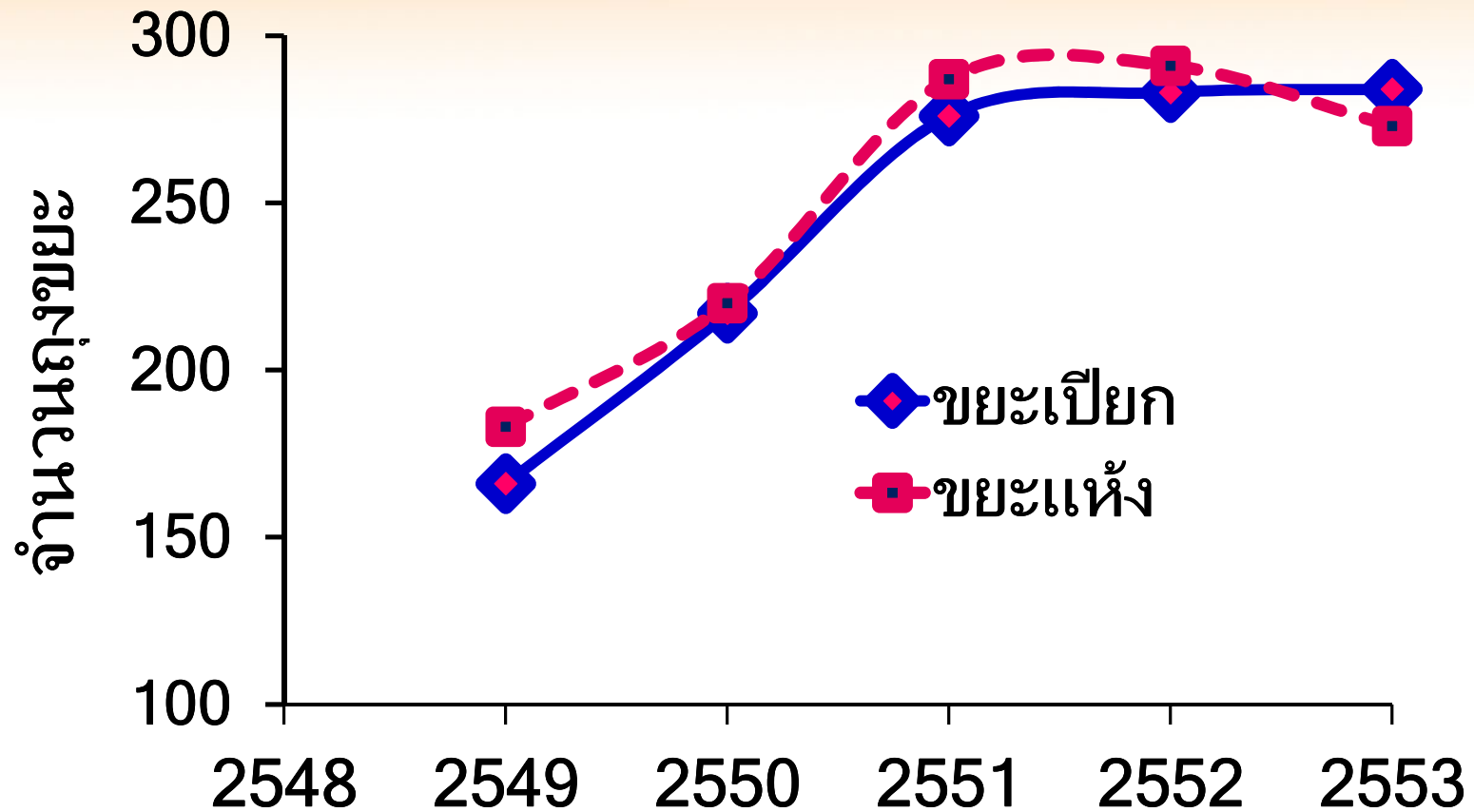

จำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้น ขยะเพิ่มขึ้น

ขยะรังสี ขยะเปียก ขยะแห้ง ขยะติดเชื้อ

- สิ่งขับถ่ายจากตัวผู้ป่วย เช่น บ้วน
น้ำลาย อาเจียน ลงถังขยะ
- ผู้ป่วยทิ้งกากอาหารเปราะเพื่อนรังสี
จากน้ำลาย
- ผู้ป่วยรับประทานผลไม้กาก - เช่น
ผล ไม้มีเมล็ด

ชื่อราดิไอนิวไคลด์ _____
ปริมาณรังสี _____ ณ วันที่ _____
วันที่กำจัดได้ _____

สร้างปัญหา: ขยะมีรังสีระดับสูง ทิ้งไม่ได้
เต็มล้น ที่เก็บไม่พอ

ทำอย่างไรให้ผู้ป่วยช่วยลดการทิ้งขยะรังสี

วัตถุประสงค์

1. ลดจำนวนขยะที่มีอัตราการแผ่รังสีสูงที่ต้องกักเก็บเป็นเวลานาน ให้เหลือน้อยกว่าร้อยละ 15
2. ลดเวลาดักเก็บขยะรังสีให้เหลือน้อยกว่า 15 วัน

การมีส่วนร่วมของผู้ป่วยคือความสำเร็จของโครงการ

ทีมงาน: สหสาขาวิชาชีพ

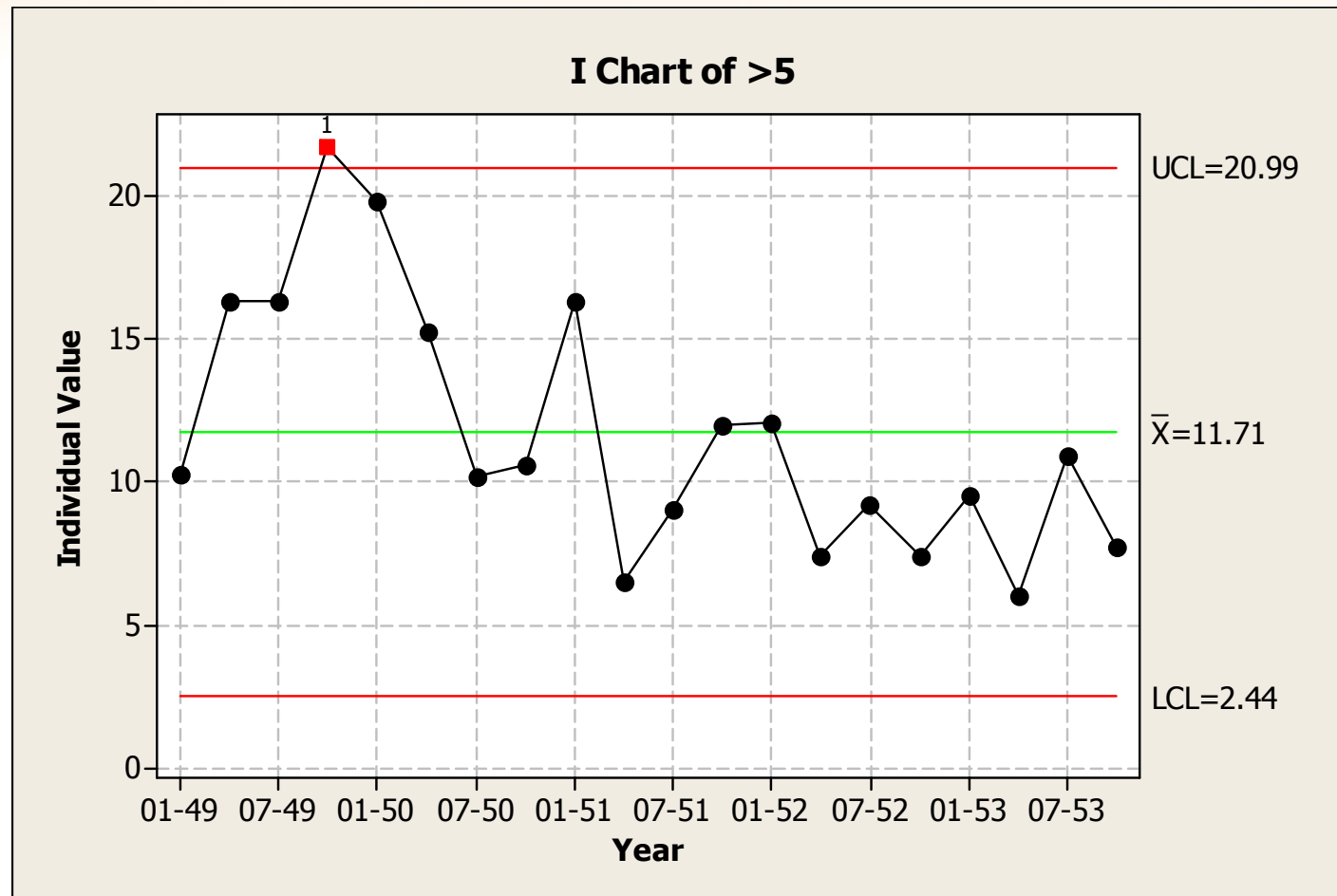
ทำอย่างไรให้ผู้ป่วยช่วยลดการทิ้งขยะรังสี

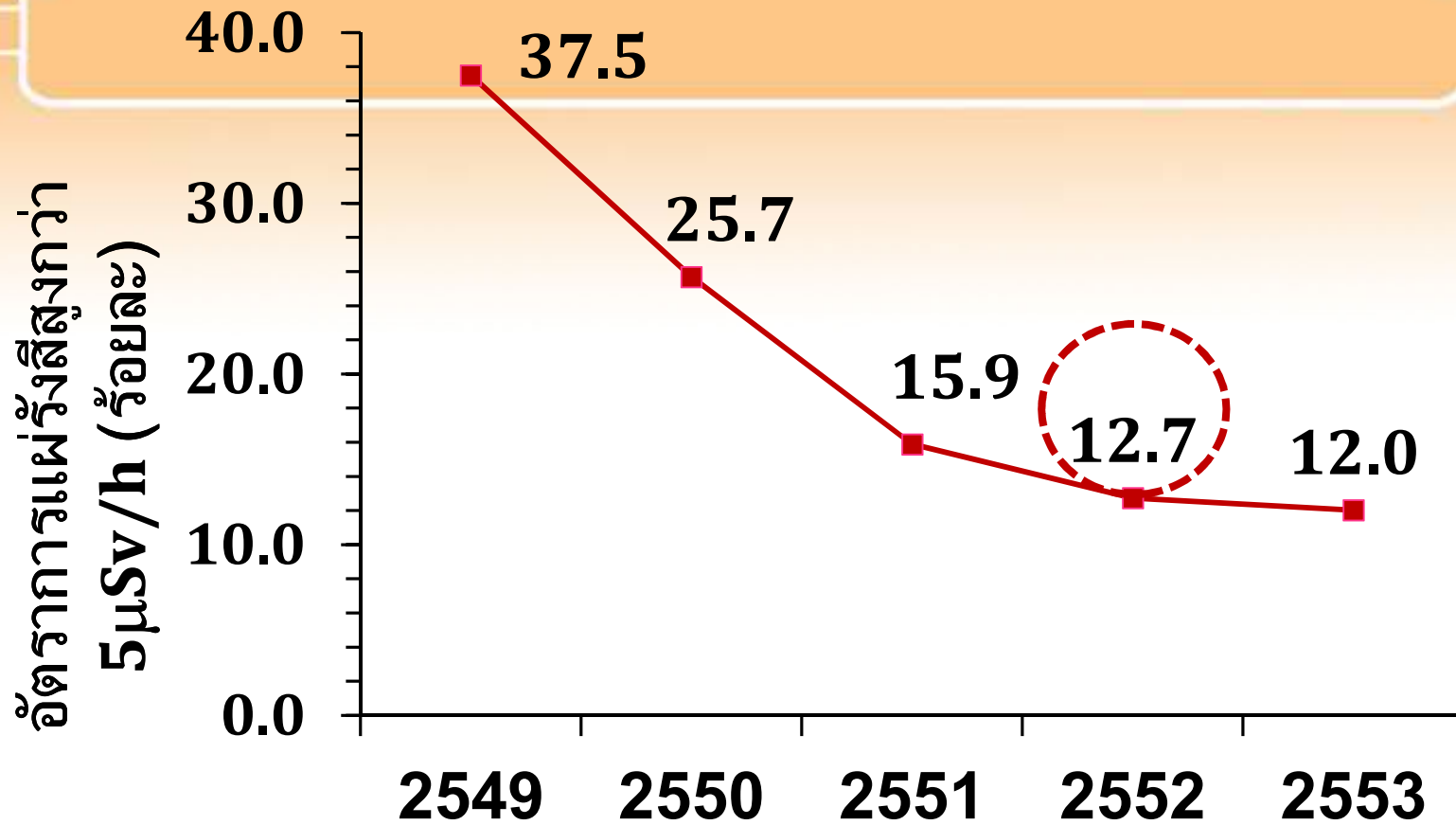
1. ทบทวนคำแนะนำจากผู้ป่วยในการทิ้งขยะ
2. แนะนำให้ผู้ป่วยแยกประเภทขยะติดเชื้อ จากขยะอื่นๆ
3. อธิบายให้ผู้ป่วยเห็นความสำคัญของการช่วยกันดูแลสิ่งแวดล้อม โดย
 - ไม่นำอาหารมีกากมารับประทาน
 - ไม่รับประทานผลไม้มีเมล็ด
 - แพทย์เปลี่ยนผลไม้รสเปรี้ยวเป็นวิตามินซี
 - แนะนำให้ผู้ป่วยบ้วนน้ำลาย หรือ อาเจียนลงโถส้วม แทนถังขยะ

ผลการติดตามผล 5 ปี

Control chart แสดงการลดลงของขยะรังสี (ไอโอดีน-131) ภายหลังทบทวนการให้คำแนะนำ

เป้าหมาย: จำนวนขยะรังสีชีวภาพที่สูงกว่าระดับที่สามารถทิ้งเป็นขยะทั่วไปได้ ลดลงจากร้อยละ 37.5 ในปี 2549 เหลือร้อยละ 15 ในปี 2553

สถาบันการแพทย์สยามินทราธิราช

การใช้ประโยชน์: เป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางรังสีสำหรับหน่วยงานใหม่